

UNIVERSUL LITERAR

ABONAMENTUL: lei 2,60 ANUAL
— ABONAMENTELE SE FAC NUMAI PE UN AN —

ANUNȚURI:
— Linia pe pagina 7 și 8 20 bani —

CATASTROFA VAPORULUI „TEXAS“. — (Vezi explicația).

SUMARUL

- Literatura română
Visul... de Andrei Vintea
Invăltoarea... Sofia A. Gocaru
Picturile... Carmen Sylva
Despre săteni... C. Negruzzi
Mi s'a părut codrul (poezie)... G. A. Vuculescu
Memento (poezie)... P. Lișteavă
Cântec (poezie)... I. Negrescu
Literatura străină
Marta Stuart... C. Scaria
Diverse
Trezi evenimente astronomiche în 1914... V. Anestin
Rătăcire și căuți... A. Vântul
Vârsta periculoasă... Aladin
Roman
Sora Elomona... F. Fr. G. Gocaru
Illustrații
Călătoriile...
Săcirea...
Viziile...

VISUL

Era cunoscut peste nouăstate, Ion al Măriei. I se duse veste...

Dar cu cât chin și amar a învățat meseria... Pe el, nici odată nu l-a pus la teighea...

A mai stat în casa... s'a întors în sat... Ion a aranjat grădina...

După ce făcuse un blănișor de nuc... Într'un colț, înconjurate de coroane de flori și smocuri...

Mama Maria cotrobăia într-o ladă mare, căutând ceva...

— Bună dimineață, mamă! îi zise Ion. Azi ați fost mai hârnică de cât mine!

— Tu mărești, da' noi... Vrei să zici că stați! Lasă nu mai zice vorba aceia...

— Când vru să iasă afară, se pomeni în fața cu soră-sa mai mică, Maria, care veselă îi zise:

— Nene, a lătat Joița! Ai, să vezi ce frumos e Dumăni!

— Si mai mult silit de soră-sa, de bucuria copilăroasă a ei, se duse cu Maria în poiată...

— Vezi ce frumos e, nene? — Ca și Joița, răspuse Ion.

Maria fugi în casă iute, să spună mamei Maria de Dumăniță. Ion ești la poartă...

— Târziu, când lumea s'a mai desit pe uliți...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Cam, astăzi? Dumăni?

— Păi, plec acu, pe la năunzi. Am uitat că Ion al meu e dus la Iași...

— Ion, nene! având înțelegere, își pregăti unele, pușcă în strung...

— Ioane, cam faci tu de ese leamul așa frumos și neted...

— Uite, îi arătă Ion, oprindu-se din lucru. Când apăs pe lemnu ăsta...

— Lasă, c'am priceput. Te ținu prea mult de vorbă!

— Ion, începând din nou să lucreze, eu luare aminte, cum făcea totdeauna...

— Pe vremea aceea plecase Ion, fecioru-meu, prin Neagu...

— Și când ajunse la rău, apa venise mare, podul era rupt...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

— Ionică, mai vezi tu de ogradă! Dacă vine Maria...

În manerile ei, vedeam o distincție impozabilă...

— Erau foarte curioși să-l afle secretul, teribilul secret...

— În fine într-o iarnă ea mori. Între ea și noi s'a putut afla ceva...

— Prim moartea ei, perdusem speranța că am mai putea descoperi...

— Într-o zi mă aflam în tren împreună cu o cunoștință a mea...

— Convorbirea noastră se opri mai mult ca ori când asupra...

— Ne aprinsesem așa de mult asupra acestui subiect...

— În fine, zisei eu, trebuie să fi avut un secret învățătoarea...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Căci spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

— Când spusei acestă, străinul tresări și începu să ne privească...

Sosirea d-lui Felix Roussel în Capitală

In gara de Nord. — In mijloc d. Roussel, președintele consiliului municipal al orașului Paris, și d. Dobrescu, primarul Capitalei, înconjurați de persoanele oficiale.

dar prea târziu... căci nenorocirea trebuia să vie. Fata avea un copil! Ea se păzi așa de mult de tatăl ei și grație corpului ei defectuos, nimeni nu observă, până în ziua crimei ei... imediat ce a avut copilul l'a omorât și pe când se pregătea să-l pue într'un cufăr, ca în urmă să-l arunce, intră tatăl ei... el imediat înțelese tot. Trăsnit de groază a vedea ce pată i se aducea în familie, rămase multă vreme gândind... — Fica lui, cea mai mare avea un copil... și devenise criminală!... Afară de justiția lui Dumnezeu, o aștepta justiția oamenilor... avea să fie judecată și pedepsită... Ca să nu dezonoreze pe celelalte fiice ale lui, se hotără s'o ajute pe aceasta. O făcu moartă, plăti doctorul ca să-i a-firme moartea, o arătă oamenilor ca moartă, o duse la cimitir; dar imediat ce lumea plecă, tatăl o luă și-i dădu actele pe numele Magdalena U., care le cumpără pe un preț foarte mare de la adevărata învățătoare, posesoara numelui acesta. Ea fu bu-curoasă să-și dea numele, în schimb-ul sumei ce o primi de la bătrânul bogat și cu care banii, ea plecă în străinătate. Bătrânul dând actele fiicei sale o trimise acolo unde era numită învățătoare Magdalena U.

Abia ne țineam respirația cât ținu această tristă poveste și când el se opri, ochii ni se umplură de lacrimi.

— Sunt treizeci și cinci de ani, de atunci, zise el intristat.
— Și el?... unde este?
— Cine?
— Tânărul...
— Iși scutură puțin capul desnădăj-duit apoi ne răspunse:
— E departe...

Nol tăcurăm, mulțumindu-ne cu a-ceastă tăcere, deși ghiceam aproape sigur, el trebuie să fi făcut să sufere pe sârmana învățătoare care acum dormea liniștită, în tristul ci-mitir de țară.

Sofia Al. Gossca

MI S'A PLÂNS CODRUL

*Mi s'a plâns codrul, vârful frângându-și
Că l'am uitat...
Că-i vreme lungă de când străină
Pe potoacă de farmec plină
Nu am mai dat...*

*S'a plâns în bătăni ramurile răndu-și
Că stă pe gânduri
Dusă spre lumea cea nepătrunsă,
Că tînăvirea lui e ascunsă
Ca în patru scânduri...*

*Și îndurerată pornii agale
Pe potoacă ce am uitat...
Pe nădăngeratul covor din case
Era pustiu. Și trist și jale
Și-am suspinat...*

*A plîns de codru-plângere a firei
Toamna s'asterne...
... Așa pe nădăngeratul toamnei iuberei
Larg înțelesul nemărginirii
In suflul cerne...*

Gabriela I. Anastasio-Vuculescu.

MARIA STUART nefericita regină a Scoției

Se știe că o serie de căsătorii nefericite și proiecte de căsătorii au avut o însemnătate fatală în viața Mariei Stuart.

Profesorul german dr. Chr. Waas din Mainz publică un interesant articol asupra cauzelor sfârșitului tragic al Mariei Stuart, nefericita regină a Scoției. Din aceste date istorice, puțin cunoscute până acum, extragem următoarele:

La 5 Decembrie 1560, regele Franței Francisc II, în vârstă de 16 ani, muri după o domnie aparentă, de 17 luni. Moartea sa lăsă văduvă pe Maria Stuart, la vârsta de 18 ani. Ea se reîntoarce în curând în patria ei scoțiană, pentru a ocupa tronul de oarece mama ei, Maria de Guise, de asemenea murise. Tatăl

ei, regele Iacob V al Scoției, nu mai era de mult în viață; el murise la șapte zile după nașterea Mariei. Acum ea era singură.

La 19 August 1561 Maria Stuart debarează iarăși pe coastele Scoției pe care le părăsise ca copilă de 5 ani, pentru ași găsi adevărata patrie în Franța.

Când ea părăsi Franța, exclamă de mai multe ori cu ochii plini de lacrimi: „Adieu, France! Je pense ne vous revoir jamais plus!” (Adio Franța! Cred că nu te voi mai vedea nici odată).

Nu este deci mirare că tânăra femeie fu în curând înconjurată de o mulțime de pețitori! Ea purtase coroana Franței, acum o purta pe a Scoției și în gând își întindea mâna spre a Angliei. Și ceea ce nu era de despretuit: „ea era foarte frumoasă și una dintre ființele cele mai perfecte, pe care le-a creat vreodată Dumnezeu”, după cum spunea un contemporan. Se cade să amintim mai întâi pe regii. Aceștia erau patru la număr. Cumnatul ei Carol IX, încă băiatăndru, care avea să ajungă la o tristă celebritate prin noaptea Sf. Bartolomeu, era foarte înamorat de cumnata sa văduvă. Pentru a se căsători cu ea regele Navarei avea de gând să divorțeze de soția sa. Și din nord se anunțară doi regi: Erich XIV al Suediei, fiul lui Gustav Vasa, și dușmanul său Frideric II al Danemarcei.

Se mai anunțară din Franța ducele de Nemours, din Italia Alfonso de Este, și ducele de Ferrara. Dar mai mult drept credea că are un scoțian, tânărul conte de Arsan, din puternica familie Hamilton, al cărui tată avusese regența după moartea lui Iacob V.

Pe nici unul din aceștia nu voia să-i asculte tânăra văduvă, care se gândea la fiul celui mai puternic Suveran al Europei, care avea s'o apere de numeroșii ei dușmani din

Scoția și s'o ajute să se urce pe tronul Angliei. Acesta era Don Carlos al Spaniei, fiul și moștenitorul regelui Filip II. Pe lângă aceștia mai apărură și un fiu de împărat care-l fu recomandat tocmai de acela care tocmai o sfătuisese să ia pe infantul spaniol, cardinalul Carol de Guise, arhiepiscop de Reims, un fanatic și inversunat dușman al Huguenoților și era considerat pe lângă fratele său Francisc, ducele de Lorraine ca șeful partidului catolicilor întransigenți din Franța. Cardinalul pentru a-și putea executa programul față de Curia română voia să se unească cu împăratul Ferdinand, fratele lui Carol V, care urmăsese același scop.

În Februarie 1563 amândouă se întâlniră în Innsbruck. Cardinalul de Lorraine aducea și mai multe proiecte de căsătorie. Mai întâi era vorba de a lega familiile Valois și Habsburg printr-o dublă căsătorie. Tânărul rege al Franței, Carol IX avea să ia în căsătorie pe o nepoată a împăratului și Rudolf, cel mai mare nepot al lui Ferdinand și viitor împărat, pe Margareta, sora lui Carol IX. Ducele de Ferrara trebuia să renunțe la frumoasa scoțiană și să se căsătorească cu fiica împăratului Barbara. În fine cardinalul, ca să placă și mai mult împăratului, propuse pe Maria Stuart, care-i era nepoată, pentru fiul său cel mai mic Carol.

În adevăr dintre toate aceste proiecte planul acesta, era mai prețios pentru împărat. Planul provenea chiar de la Papa. Deja înainte de trei ani Piu IV propuse văduvei Maria Stuart, o ferventă catolică, căreia protestanții îi făceau dificultăți în Scoția, să se căsătorească cu arhiducele Carol de Austria. Casa Habsburg trebuia câștigată pentru susținerea bisericii catolice în Scoția și pentru cucerirea Angliei. Împăratul Ferdinand primi bucurios planul Papei și trimise un delegat

Și căzu în genunchi rugându-se fierbinte pentru soțul ei care, departe de dânsa, urmărit ca un vânat, mergea repede pe potecile cele mai primejdioase și mai grele de străbătut.

La început Ștefăniță nici nu îndrăzni să facă focul, căci cel mai mic nor de fum pe stâncile care te orbeau de luminoase ce erau și pe cerul albastru, putea să-i dea de gol.

Doamna îi creta tare sete și dete un țipăt de bucurie când zări un izvor mic ce se prefira printre pietre.

Noaptea veni și Ștefăniță făcu în peșteră un culcuș de mușchi pe care tânăra femeie sleită de puteri căzu să se odihnească puțin. El se culcă de-a curmezișul la intrarea peșterii, ca un câine credincios, și dormi, cum zicea el, numai cu un ochi pe când cu celalt veghea. Nici un zgomot nu pătrundea până acolo. Pacinice, ca o rugăciune vecinică, se înălțau stâncile peste pădurea cea neagră și peste măsură de mare a căreia umbră se ridica ca un zid înaintea priviților ce căntau să pătrundă tot mai departe. Cum începu să se crape de zi, Ștefăniță apucă o dăbră din apropiere după vânat și se întoarse curând înapoi cu un cocos sălbatec, pe care începu îndată să-l jumulească cu mult mestesug. Pe urmă găsi un loc mai apărut sub o piatră ce sta spânzurată și se pu-

se să atâte facul.

Se sili mult până să facă să ia foc crăciile, cari erau ude de roua dimineții.

Doamna, simțind miros plăcut, eși din peșteră și găsi pe Ștefăniță care înfipse cocoul într-o frigare lungă de lemn, și îl învătea liniștit deasupra focului.

— Las că pot eu să-l frig! zise ea; și cum sta înaintea focului, lumina roșiatică îl lumină fața pe când soarele, care tocmai răsărea, începu a revărsa lumină purpurie mai întâi asupra stâncilor de d'asupra capului ei bălat și minunat, și peste corpul ei. Ea crezuse că n-o să mai poată mărua nimic, până nu și-o strânge iarăși soțul și copiii în brațe și când colo nu mai putea de flămândă.

Ștefăniță se uită cu bucurie ascunsă cum i se roșiau obrazii galbeni pe când menea, și cum, zâmbi, când îi aduse o frunză mare plină cu căpșuni.

Noroc că se găsea mult vânat pe înălțimile acelea pustii, căci Ștefăniță, nu îndrăznea să se depărteze mult de peșteră. Odată se sui pe vârful cel mai înalt, unde nu puteai ajunge de cât tărându-te pe mâini și umblând de-a bușile. D'acolo putea vedea foarte departe.

Moldova, Transilvania și Bucovina se desfășurau jos, pe când muntele Căliman se înălța în toată mărimea lui.

Priveliștea era de o frumusețe și o de o măreție rară, dar omului care pândea nu îi era aminte de aceasta și elătinând din cap se lăsa iarăși să aluneca în jos.

Peste tot, cât puteai cuprinde cu ochiul era așa de mare liniște sub strălucirea razelor soarelui de parcă n'ar fi fost nici bătae, nici groază. Cât despre fuga primejdioasă a lui Petru Rareș, nimeni nu putea spune nimic și nici stâncile, cari se înălțau neclintite lor liniște.

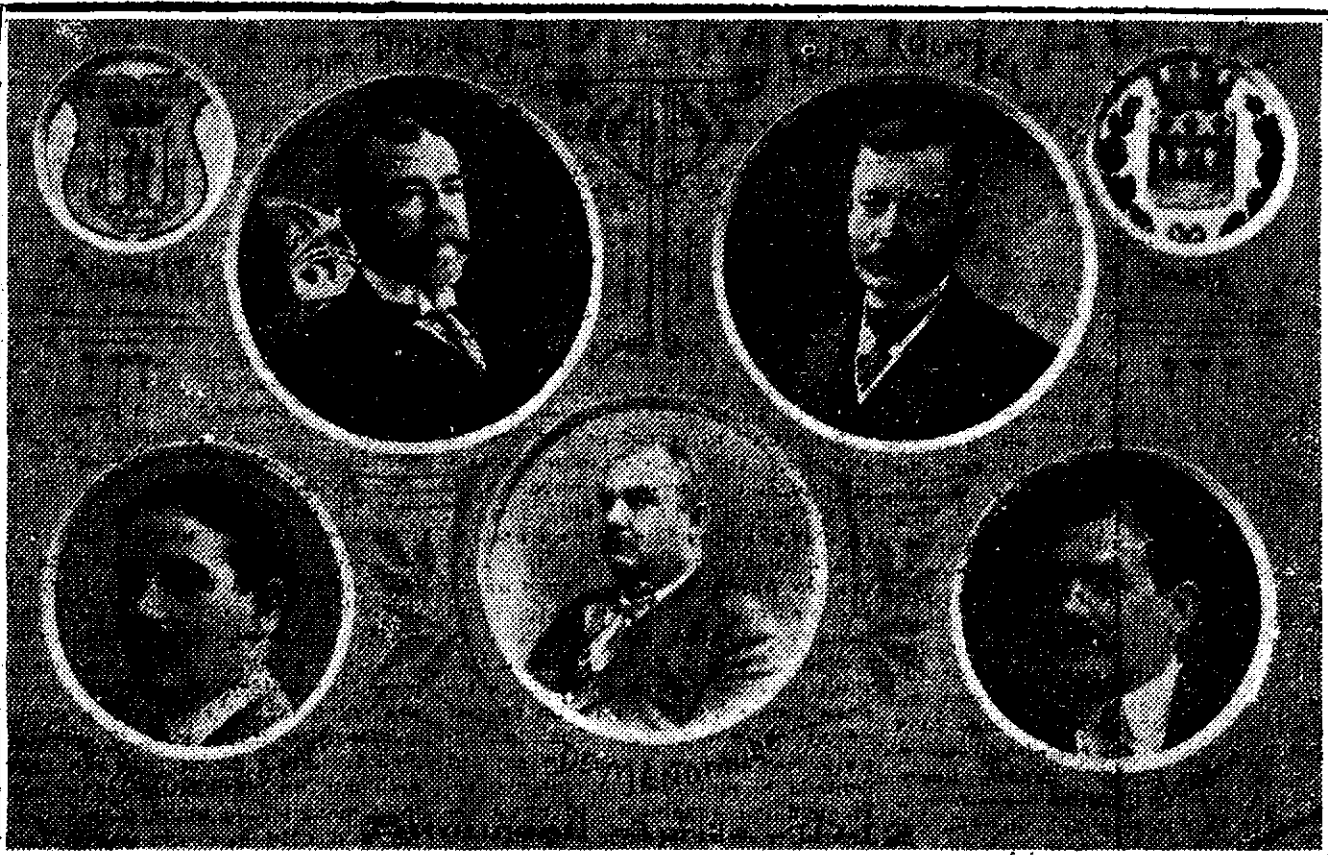
Doamna oftă.

Chiar de a doua zi începu să curățe prin peșteră, să împodobască pereții cei nmezi, să aștearnă mușchi pe jos. Trebuia să vadă tot împrejurul ei, să rânduiească tot, cum le place femeilor să facă.

Se înfășură în manta, își spălă hainele la izvor și le întinse pe crăci de se uscară. Într-o despărțire mică adună crăci să le aibă uscate ca să poată aprinde focul. Lipsa cea mai mare pe care o simțeau era lipsa pâinii. Un știuleț de porumb cu boabele aurite îi s'ar fi părut la amândoi mai prețios de cât toate comorile de pe lume.

Ca să ia nițică pâine și nițică sa-

Vizita președintelui consiliului municipal al orașului Paris, în Capitală

D. Felic Roussel primarul Parisului și d. Dimitrie Dobrescu, primarul Capitală, cu cele trei ajutoare ale sale d. Dr. Mendonide, Ionel Protopopescu-Pake și Mircea Poenaru-Bordea.

re, dar mai mult ca să mai afle câte ceva, Ștefăniță coboră într-o zi în vale, după ce îi făcuse întâi Doamnei focul și o rugase cu tot dinadinsul ca nu cumva să caute scăpare în peșteră, de s'ar întâmpla să o amenințe vre-o primejdie, ci în pădure sa și mai bine sus pe stânci.

— Eu nu mă tem, și ași vrea mult să mai aflu ceva, zise ea.

Până să se întoarcă Ștefăniță, adună fragi și căpșuni pentru ca credinciosul ei păzitor să găsească ceva răcoritor când se va întoarce din drumul cel primejdios. De odată auzi un zgomot și o mormăială în apropierea ei de tot. Mai întâi se speria înălțându-se în căt i se păru că toate alea scliceau și se învăteau dinaintea ochilor, sau că se întorcea locul cu ea: pe urmă văzu deslușit un urs puternic, unul dintre aceia cărora le zice „gulerat” adică cu guler alb pe blana roșiatică închisă.

Căuta și el ca și dânsa căpșuni, cari sunt una din mâncările cele mai plăcute ale urșilor, și se apropie de ea fără s'o fi băgat încă de seamă.

Cu toată frica grozavă ce încercă, Doamna tot nu uita povața omului ei de credință și se furișă cât putu mai fără zgomot înapoi, și pe urmă începu să urce. Cărceii murelor și căpșunelor i se agătau de haine și o țineau în loc ca și niște lanțuri. Trebuia să lupte la fiecare pas, și auzea mereu jos cum călca ursul tușurile cu labele lui cele late și cum îndruga liniștitu-i mormăit pe care țigani când aud, zic: „că citește că e fecior de popă”.

În sfârșit scăpă de ierburii, și făcă să se uite îndărăt, începu să urce în sus pe pietrele cele netede, cari ardeau de căldură.

Pulsul îi bătea amintiri de tare. Inima îi svănea de să sară din loc; picioarele îi înțepeniseră. Dar frica îi dă o putere și o stăruință grozavă. Nu se odihni până ce nu ajunse pe o stâncă aproape perpendiculară, pe care căzu în genunchi. De-acolo putu să urmărească mișcările ursului. Întâi și întâi îl cercetă peștera, scoase carnea afară, mănca poamele, și după ce socoti toate alea un ceas întreg, intră în peșteră de se culcă pe patul ei.

Cât nu mulțumi ea în sufletul ei, prevăzătorului Ștefăniță, fără de a cărui povață s'ar fi pomenit singură față în față cu fiara îngrozitoare!

Vremea trecea. Razele soarelui o

izbiră drept în creștet și ea tot înghenunchiată sta, ne mai putând de sete, rezemată în mâini și cu privirea țintă în jos. Căci acum îi era frică că s'o întoarcă Ștefăniță și n'o putea să-i dea de veste că ursul era în peșteră. Dacă s'ar mai întoarce? Prea zăbovea mult. Atunci deznădejdea era plăci să-i învingă inima și era aproape să se prăbusească de pe stâncă, de frică.

Dar gândul că trebuie să înștiințeze pe tovarășul ei și să-l scape din primejdie, o ținu.

(Va urma).

RĂTĂCIRE ȘI CĂINȚĂ

Fericit este omul acela ce-și păstrează în totdeauna nevinovăția, adică în orice împrejurare a vieții nu i se poate imputa nimic.

Fericit mai este și acela, care după ce și-a pierdut nevinovăția, a ajuns la virtutea de a se căi de cele ce a făcut.

S-tul Evangelist Ioan (unul din cei doisprezece apostoli ai lui Isus, supranumit „iubitul lui D-zeu”, mort în anul 101 p. Ch.) reintorcându-se din insula *Pathmos* (pe coasta Asiei, locul de exil al sfântului Ioan, unde a scris el „*Apocalypsul*”) a fost însuflețit de harul divin.

S-tul Ioan observase un tânăr a cărui frunte candidă și curată era expresiunea nevinovăției. „Luați pe acest tânăr sub protecția voastră, zise el episcopului și veghiați într-un mod fidel asupra lui”.

Episcopul dădu creștere tânărului, îl instrui, dar încrezându-se prea mult în protejatul său, el n'a exercitat asupra lui o supraveghiere destul de severă. Libertatea deveni funestă tânărului; fiind sedus de lăgusiri, disprețuia munca, lăsându-se din ce în ce mai mult atras de funeste iluzii și de farmecul neatârării. Intrunind mai mulți tovarășii în jurul său, el se ascunse cu ei în pădure și deveni căpitan de haiduci.

Sfântul Ioan se reintoarse în ținutul acela și prima întrebare ce a adresat episcopului a fost: „Unde este fiul meu?” „A murit!” răspunse episcopul plecând ochii.

Când și cum a murit?—El a murit față de Dumnezeu; nu o pot spune fără a vărsa lacrimi,—s'a făcut tâlhar! Unde-i? E pe munte!

Trebuc să-l vad, strigă apostolul și plecă îndată. De abia ajunsese la gura pădurii și sfântul Ioan cade în mâinile hoților; tocmai ceea ce dorea. Condu-mă, zise el, la călăzitul vostru. Ei îl conduseră. La vederea sa tânărul uimit își întoarse capul, luând-o la fugă. „Nu fugi, înere, fiul meu, nu fugi de tatăl tău! Eu te-am promis Domnului, eu trebuc să răspund de tine. Dacă tu pretinzi că consimți să-mi sacrifici viața pentru tine; dar să te părăsesc, aceasta n'o pot... Eu am avut încredere în tine, m'am încrezut în tine, eu te datoresc lui D-zeu, eu răspund de tine cu sufletul meu”.

Plângând, tânărul se aruncă în gatul bătrânului, el rămase mut și nemiscat și drept orice răspuns torente de lacrimi curgeau din ochii săi.

Apostolul își îmbrățișează cu gingășie și afecțiune fiul care se căște de ceea ce a făcut și i se dă lui. Sfântul Ioan îl duce departe de munte, curățindu-i sufletul prin cuvinte dulci și sfinte.

În continuu fiind întruniți, ei petrecură împreună mai mulți ani și tânărul deveni un om vrednic, un om de bine, un om onest, fiindcă sfântul evangelist Ioan îi transmisese toată căldura și tot focul sufletului său.

A. Vântul

CÂNTEC

Cum s'a făcut că tu m'ăești dragă
Eu n'ași putea-o spune n'eu.
Și, totuși, par'că pieri lumea,
Zâmbind, din preujma mea, când pleci.

Ori câte stavile ași pune
N'nduplecatului meu gând,
El vesnic îmi coboară n'vîsură
Seninul chipului tău blând.

Iar dacă-mă ești, cum-va, departe,
Și nu te simt la pieptul meu,
Împătimit, cu pe-o minune,
Te cheamă sufletu-mă mereu.

Căci, glasul dorului meu tainic
Ori cât ași vrea să nu-l ascult,
Frumoși-și ochi m'apar în minte,
Și te îndrăgesc cu mult mai mult!
Brăila: I. Negrescu

SCRITORII VECHI

DESPRE SĂTENI

de C. Negruzzi

Domnul meu, am zis-o și voi zice-o totdeauna, aceea ce împilează pe locuitorul sătean...

Cu toată strigarea falșilor filanropi, observatorul nepărtinitor, urmărind pas cu pas pe sătean...

Cum are o vacă dinaintea ușii, câteva cără de păpușoi și o slănină în pod...

Vezi, deci, Domnul meu, că la asta nu e de vină nici subprefectul, nici belicul...

Pe când rachiul se vindea numai la spărie și numai la Anghel pe Uita-mare...

Nu știu de-ai avut ocazie, Domnul meu, să mergi vreodată prin Podolia...

Sub cărmătirea Domnului M. Sturza, care a patronat invazia iudească...

cuviințăm înființare de târg la moșia și poruncim...

Încă o anecdotă: Nu de mult, ministrul de finanțe al Rusiei...

Asemănează acum aceasta cu aceea părintească îngrijire...

Dar sfârșește (— iartă-mă că nu zic finește —) acum cu poveștile...

—Voiam să-ți arăt, Domnul meu, ce am văzut, cu prilejul inserierii...

Voiești îmbunătățirea stărei materiale și morale a Românilor?

Sănătate!

VARSTA PERICULOASĂ

O carte curioasă, pe care mă grăbesc să o aduc la cunoștința cititorilor mei...

„Vârsta periculoasă” este jurnalul intim, confesiunea unei femei...

În același timp se deșteaptă în ea o crudă melancolie: simte că ajunge la bătrânețe...

La o femeie de condiția Elsie arecstă nevoie de demnitate morală...

tența amoroasă a bărbaților devine mai rară, mai puțin activă...

Iată lupta intimă, frământarea sufletească, care constituie subiectul romanului „Vârsta periculoasă”...

Iată câteva din meritele pentru care romanul d-nei Michaelis a fost tradus în franceză...

Traducerea românească, făcută conștiincios de d. Horia Carp...

Aladin.

Ilustrația noastră colorată

Catastrofa vaporului «Texas»

Guvernul turcesc, în urma acțiunii flotei italiene...

închiderea lor pentru ori-ce fel de vase. Această măsură pricinuește pagube colosale...

Pentru a fi în siguranță și mai mare, guvernul turcesc a așezat mîna...

Capitanul vaporului grecesc sub pavilion american, «Texas», cu toate avertismentele...

Vaporul «Texas» era al societății Hadji i Daud, care își are sediul în Smirna...

Supremația în industria ceasornicilor în sfârșit dobândită.

Supraelegant! Ceas aur deoble pentru cavaleri.

NUMĂRI LEI 6.45

Are un mecanism bun Anker care merge 36 ore...

1 bucată lei 6.45, 2 bucați lei 12.50: fie-cărui ceas se adaugă un lanț...

La administrația ziarului „Universul” se află de vânzare hârtie maculatură...

Wolizer & Wohl, Krakau, No. 21, Austria

VĂPSEA DE PĂR RAPID

GARANȚAT ABSOLUT NEWYATONARE

Văpșește imediat părul căranit sau albit, în negru, brun, castaniu...

Preț lei 1.50. La nemulțumire se restituie imediat costul.

BONBOANE ORIENTALE

Parfumează admirabil gura

distruge ori-ce miros urât și gurei provenit din tutun...

Curia 50 hari la drogerii și farmacii. Observați marca Semiluna ca stea, singura veritabilă.

CREMA FLORA POMADA PUDRA FLORA Sapun Capitozen (Apă deper)

TUSEA cea mai rebelă, bronșitele acute și cronice, tusea măgărească...

Pectosin Steanu

Sticlă lei 3. — La drogerii și farmacii

PURGEN PURGATIV IDEAL

De o eficacitate absolută sigură. Cutia cu 25 purgative lei 1.50.

Anemia (lipsa sîngelui), clorosa, neurastenica, histeria, slăbiciunea generală...

Hemofer Steanu

recomandat de prof. dr. Bucliu, prof. dr. Leonte, prof. V. Negel...

PASTILE NEURALGICE Nevralgii, migrenă, dureri de cap și de dinți...

NOUILE MARI PREMII

CE SE VOR OFERI DE ZIARUL

UNIVERSUL

ABONATILOR SAI LA 27 MAIU, 1912

O SPLENDIDA VILA LA SINAIA

«VILA MARIA», construită anume pentru tragerea viitoare, pe strada I. C. Brătianu, în poziția cea mai pitorească din localitate

O CAMERA DE CULCARE IN BRONZ

de mare valoare, al 7-lea domitor, furnizat pentru membrii noii U. C. de *Industria metalică «Marva»*, Bulevardul Elisabeta, No. 8

UN DORMITOR DE LEMN FIN

construit în marea fabrică de mobile de lemn *Marin V. Ganca*, sos. Mihai-Bravul, 37 și str. Sechișnică, 10. Sucursala cal. Victoriei, 107

UNA GARNITURĂ MOBILĂ DE STEJAR TAPISATĂ, PENTRU ODĂ DE BIUROU

compusă din: una canapea, două fotolii și șase scaune

UN BIUROU DE STEJAR MASIV ȘI UN FOTOLIU DE BIUROU TAPISAT

Toate acestea cumpărate de la cunoscuta Expoziție modernă de mobile *Gildener Rosenthal & Hasval*, București, str. Carol, 64, etaj. I

O jumătate garnitură mobilă de lemn roșu lustruit, culcarea mahonului

pentru intrare, compusă din: una canapea, 4 scaune, 2 marlize, 2 taburele, una masă cu geam de cristal. Toate îmbrăcate cu mochet frez, cumpărate de la marele magazin de mobile *Compania Americană*, str. Carol, 74, vis-à-vis de piața de flori (lângă hotel Dacia)

Un serviciu de masă pentru 12 persoane, compus din: 12 linguri, 12 furculițe și 12 cuțite de alpaca veritabil argintate și bogat decorate, în cutia lor de piele imitată și căptușită cu mătase.

Un serviciu de vin pentru șase persoane, compus din: una carafă și șase pahare de cristal Bacara, cu monturi de alpaca veritabil argintate, imitând exact argintul oxidat; toate aceste obiecte puse pe o tavă rotundă tot de alpaca veritabil argintată.

Una pereche sfesnice de alpaca argintate și bogat decorate.

Toate aceste obiecte sunt cumpărate de la marele magazin de ceasornice și bijuterii en gros și en detail Frații A. & I. Rölller, București, strada Smârdan, No. 35, etajul I.

Una pendulă de lemn lustruit, frumos ornamentată, în lungime de 87 centimetri, întorcându-se la 15 zile.

Una pendulă de perete, de lemn de nuc lustruit, frumos sculptată, în lungime de 77 centimetri, întorcându-se odată la 15 zile.

Una harmonică superioară, burduf dublu, colturile legate, cu 21 clape și 8 basuri, toate de oțel.

Un ceasornic de masă de lemn de stejar, reprezentând un castel medieval, înălțime 36 centimetri, având o muzică cu două cântece naționale.

Cumpărate de la «Compania generală» de bijuterii și importări, București, strada Smârdan, No. 29 (etajul I).

O bicicletă de curse „Imperial” cea mai cunoscută, fără pâlnie, ultima perfecțiune, cu 6 plăci marca «Jager», cântărește de cei mai buni artiști.

Un gramofon mare fără pâlnie, ultima perfecțiune, cu 6 plăci marca «Jager», cântărește de cei mai buni artiști.

Un serviciu de lavoar de faianță, compus din cinci bucăți.

O lampă ultima creație, model «Cometa Haley», sistem american, cea mai economică și luminoasă.

Toate acestea cumpărate de la cunoscutul magazin E. A. Pucker, Bulevardul Elisabeta, 15 (Hotel Princiar).

O jardiniță de metal argintat, **O fructieră** argintată și aurită, cu un coșnet conținând 12 cuțite pentru fructe. — Cumpărate de la cunoscutul magazin de bijuterii Th. Radion, Bulevardul Elisabeta, No. 8 bis.

Una bicicletă „Naumann” de mare lux, una din cele mai solide și excelente biciclete, din fabrica soc. pe acțiuni Siedel & Naumann din Dresda, singurile biciclete introduse în armatele germană, rusă și turcă și la poștele germană și română. Reprezentat general: D. Leonida Piorkowsky, București, strada Știrbey-Vodă, 21.

Un ceasornic de aur 14 carate, bărbătesc, **O pendulă** mare de perete, frumos ornată și

Un serviciu compus din: o lingură, furcuș și liță și cuțit de argint veritabil

Afară de acestea, toți abonații mai primesc gratuit un volum din **Memoriile Regelui Carol I al României** sau un volum din cărțile ce apar în editura ziarului «Universul», tipărite anume pentru abonați.

Prețurile de abonament sunt aceleași: Pe un an lei 18; pe 6 luni lei 9.15; pe 3 luni lei 4.65.

marcat de Stat. — Toate acestea cumpărate de la vechiul și cunoscutul magazin de încredere «Ceasornicaria Colței», București, strada Colței, No. 31.

Una pendulă de perete lemn de stejar, cu bătaie, ultima noutate.

Un ceasornic de birou cumpărate de la marele magazin de bijuterii, ceasornicarie și argintarie Jean Schmidt & Coșci Stratulat, București, calea Victoriei, 34.

Un gramofon mare. Una vioară. Una harmonică.

Una mandolină cumpărate de la cunoscutul magazin de muzică Jean Feder, calea Victoriei, 34.

Una trusă pentru damă, cu trei sticlute de manevră, și cu necesar de toaletă. — **Una trusă** pentru domni, de piele fină, cu necesar de toaletă.

Trei truse de manevră, p. manevră. **Trei pulverizatoare** splendide de cristal, nichelate. — **Trei pudriere** cu pufurile lor.

Trei oglinzi nichelate pentru masă, cumpărate de la cunoscuta Drogherie Princiară Const. C. Popescu, Bulevardul Elisabeta, colț cu strada Brăzoianu.

Una mașină de cusut de mână sistemul cel mai nou — și **Un gramofon** marca «Melodion Carmen-Sylva», de cea mai mare perfecțiune, împreună cu șase plăci marca «Premier-Record», având cântece românești — Aceste obiecte sunt cumpărate de la marele magazin de mașini de cusut, biciclete și gramofone «Compania Anglo-Americană» din București, strada Carol, No. 50, cu sucursale în Pitești și Câmpina.

O mașină de cusut cumpărată de la marele magazin «Compania Markton», strada Carol, 38 (colț cu str. Brâncoveanu).

Alte 10 mașini de cusut cumpărate expres din străinătate.

Un plug de oțel cu o brazdă, marca D. C. M. N. — **Un plug de oțel** cu două brazde, marca Z. H. C. R. Ambele din celebra fabrică «Rudolf Bacher», Raudnitz (Bohemia), reprezentată în România prin marele magazin de mașini agricole și industriale: «Soc. în comandă Weil Joseph & Co. Succ.», București, Smârdan, 5.

Una mașină mare de bucătărie «Ideal» cu 4 ochiuri, din tablă de oțel, cu cazan de aramă, elegant și solid construită, cumpărată de la cunoscuta fabrică de unichigerie Mihail-D. Botez, București, calea Văcărești, 142.

2 costume de haine (saco), după măsura și alegerea sticlei, cari se vor confecționa de cunoscută croitorie Jaques Grimberg, București, str. Academiei, 25.

Un șarpe de aur (colier) pentru gât de mare valoare.

50 casete conținând fie-care cremă, pudră și săpun «Flora», făcute anume pentru abonații ziarului «Universul».